

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. VVillibrordi Episcopi Traiecte[n]sis: Ex ea quæ est per Albinum
Flccum Alcuinum Caroli Magni præceptorem. Est ordinatus antistes anno
Domini 696. à Sergio Pontifice maximo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Decollatur
post varios
cruciatos cū
suis socijs.*

*Vide Tom.
8 Annal C.
Baron. &
Not. ad Mar.
tyr. Rom.
7. Nouem.
Patria &
parens eim.*

*1. Reg. 2.
Fit mona-
shum.*

abscissam Rusticio, qui Ancyræ rem publicam administrabat, testamento relinquens. Inde quatuor post diebus cum cæteris Christi vinctis ad tribunal euocatus, post flagra & atroces virgarum cruciatos capite plexi immarcescibilem æternæ vitæ coronam adepti sunt.

VITA S. VVILLIBRORDI EPISCO

*pi Traiectensis: Ex ea quæ est per Albinum Flac-
cum Alcuinum Caroli Magni præceptorem. Est
ordinatus antistes anno Domini 696. à Sergio
Pontifice maximo.*

FVIT in Britannia insula, prouincia Nordanhumbrana, quidam pater familias genere Saxo VVilgis nomine; qui ducta in matrimonium fæmina pudicitæ moribus ornatissima, suscepit ex ea, non sine diuinæ electionis præfagio, filium: cui mater in regenerationis lauacro nomen VVillibrordi imposuisse fertur. Is vbi puer adhuc Ripensis ecclesiæ fratribus, moribus & literarum disciplinis imbuendus esset traditus, breui tantos in omni virtutum genere fecit processus, vt cunctis alter Samuel videretur. Cumque fragilior ætas sanctioribus egregiè instructa disciplinis perfectam boni maliq̃ue cognitionem haberet, ilicò se monasticæ subdidit exercitationi in qua nulli alacritate minor, nulli humanitatis officio & studio lectionis secunda visa est. Quotidiè optimæ indolis puer magna virtutum capiebat incrementa, tacitusque diuinarum pariter & humanarum rerum scientia pectus locupletabat; qua postmodum & alijs ad salutem prodesset.

Itaque

Itaque ubi annum ætatis suæ attigit vice-
 simum, maioris perfectionis ardore incensus,
 summa Abbatis sui, fratrumque voluntate in
 Hyberniam contendit: ubi annos duodecim a-
 pud beatissimum patrem & antistitem Egber-
 tum; & Vvicbertum, eruditione non minus
 quàm sacerdotio venerabilè, doctrinis sublimi-
 oribus animum erudiit. Cumque inter ea pieta-
 tis studia in borealibus partibus messem qui-
 dem multam, sed operarios paucos esse intel-
 ligeret, assumptis secum duodecim eodè fidei
 feruore fratribus, nauem conscendit, & pro-
 spero cursu ad ostia Rheni fluminis appulerunt.
 Vbi optata telluris statione refocillati, mox
 ad castellum Traiectum, quod in ipsa fluminis
 ripa situm est, peruenerunt: in quo etiam, non
 multo post tempore, idem sanctus episcopale
 cathedram constituere meruit.

*In Hyber-
 nia duode-
 cim annos
 dat operam
 literis.*

*Cum duode-
 cim fratri-
 bus venit
 Traiectum.*

At verò cum eadè gens Frifonum, paganis
 adhuc ritibus cù Rege suo Radbodo sorderet,
 visum est viro Dei in Franciã contèdere, & Du-
 cem illorum adire Pipinum, virum strenuũ in
 primis & triumphis clarum: qui summo cum
 honore eũ excipiens, loca ei intra terminos re-
 gni sui prouidit opportuna, ne tanto doctore
 gentem suam priuaret. Sperabat enim fore, vt
 per eũ, extirpatis idololatriæ spinis, noua que-
 dæ virtutũ seges exurgeret, & regni guberna-
 cula abundantè pace & opulenta requie breui
 florerent. Nec fefellit eũ concepta de viro san-
 cto spes, qui per loca singula discurrendo, & se-
 mina vitæ supernæ longè lateque spargèdo ef-
 fecit, vt in multorum cordibus germè fidei iu-
 cundissimum pullularet. Quo propter haud
 medio-

*Abit in Frã-
 ciam ad Pi-
 pinum.*

Mittitur
Romam.

mediocriter gauisus Pipinus, maioris profectus occasione, prudenti consilio, beatorum virorum cum honorifica legatione, Romam destinavit; ut à Domino Apostolico Sergio, viro tunc temporis in eo munere sanctissimo, pontificia auctoritate ornaretur. Et ecce die quarta ante quam Urbem ingrederetur, Summus Pontifex Angelico in somnis oraculo admonitus, ut venientem summo cum honore exciperet, nihil cunctavit; quinimò publice in ecclesiam * beatissimi Petri Principis Apostolorum eum deduxit; ibidemque reluctanter Archipræsulem ordinavit. Et quia VVillibrordi nomen barbarum & pronuntiatio durum videbatur, ordinato Clementis nomen imposuit: sicque pontificalibus haud indignis vestimentis ornatum, iterum in opus Evangelij remisit.

* Sancte
Cecilia.
Ordinatur
Romæ Ar-
chiepiscopus,
pro
VVillibror-
di nomine
accipit Cle-
mentis.
Fructus
predicatio-
num eius in
Francia.

Itaque accepta Apostolicæ auctoritatis benedictione, ad præfatum Francorum Ducem reuersus est: à quo peramanter & honorifice exceptus, atque in opus Evangelij destinatus, eos in gente illa fecit fructus, qui usque hodie gratissimam de se odoris fragrantiam fundit. Testes earum rerum sunt Ecclesiæ per singula loca ab eo constructæ; testes Deo famulantium congregationes, quas non paucis in locis præclare instituit; testes multæ familiæ quæ in hodiernum usque diem in Catholicæ fidei professione contra hæreticorum insultus constantes permanent. Cæterum vir diuinus Frisonum salutem vehementer sitiens, secundo Radbodum Regem à cultu idolorum ad Christi cognitionem perducere conatus est. Sed saxenum impij

Predicat
Christum in
Frifia.

impj Regis cor, nullis vitæ fomentis emolliri potuit. Quo circa vir Dei, eo & gente ipsius relicta, ad ferocissimos Danorū populos, Christiana humilitate domandos, iter conuertit. Ogendus tunc gentē illā imperio moderabatur; homo & fera quauis crudelior, & omni lapide durior: qui aliqua tamen humanitatis officia viro sancto exhibuit, & venientem & abeuntem honore prosecutus est.

Proficiscitur ad Danos.

Cum autem barbarum illius ingenium effris moribus obduratum, nullam melioris frugis spem facere videret; eo relicto, assumptis triginta eiusdem patriæ pueris, ad electos à Deo Franciæ populos festinè reuersus est. Vbi cum per singulos dies numerus fidelium mirificè cresceret, cæpère plurimi fidei feruore incitati, patrimonia sua viro Dei offerre: quæ ille in nouas ecclesiarum fabricas expendebat; statuitq; in singulis presbyteros & verbi Dei cooperatores, qui iacta fidei & religionis fundamēta, ad rectum sensum fastigiumque perducerent.

Iterum redit in Franciam.

Contigit autem post hæc, vt Pipino Francorum Duce vita functo filius eius Carolus regno patris potiretur. Qui belli pacisque artibus egregiè præstans; inter alias gentes foelici Marte deuictas, Frisiam quoque, prostrato Radbodo, paterno adiunxit imperio. Qua occasione Villibrordus confestim facem Evangelicæ prædicationis eò intulit, sedeq; episcopali in Traiecto constituta, tetras ignoratiæ tenebras, vetustiq; erroris caliginem fugauit, & miraculorū gloria hærentē tenacius multorū mentibus idololatriæ pestem profligauit.

Carolus Martellus Pipini filius expugnat Raabodum S. Villibrordus frater episcopus Traiectensis & Frisiam ad Christi fidem conuertit.

Ff

Quo-

Quodam die dum dioecesim suam solito more peragraret, in villa quadã VValachium nomine, antiqui valdè erroris inuenit idolo; quod protinus zelo fidei feruens in frustra cõminuit. Aderat fortè eiuldem idoli cultos; qui nimio furore succensus, quasi dei sui iniuriam vindicaturus, impetum in Christi sacerdotem fecit, gladioque caput illius grauitè feriens sanguinem fundere cogitabat. Sed Christo seruum suum mirabiliter protegente, non sinè ingenti miraculo cerebrum nullam ferientis sustinuit læsuram: & impius ille eodem die demoniaco arreptus spiritu, tertio deinde infelicem animam miserrimè efflauit.

Grauitè percussus nihil læditur.

Est in Treuirensi ciuitate sacrarum virginum monasterium, quod VVillibrordi temporibus sãuissimã pestis contagione ad eò miserè infectum erat, vt eius acerbitate cuncta ferè virgines extincta essent: alia longo infirmitatis dolore confictantes, lecto decumbebant. Ad eò vocatus vir Dei accedens Missa sacrificiũ pro infirmis obtulit, aquamque de more benedixit, qua & domos illarũ aspergi iussit, & agrotantibus potandam transmisit. Dictũ mirum. Et infirmã citò Christi gratia cõualuere, & dicta contagio profligata est.

Sauãtur virgines peste laborantes.

Felix obitus eius.

** Epternaco alij: Externaco. Claret miraculus post obitum.*

Denique vir diuinus consummata omnium virtutum perfectione (quã quidem in hac vita haberi potest) præclarè, Deo hominibusque gratus, tandem deuexa planè ætate, è vita ad beatam immortalitatem lætus gaudensque migravit: sepultus in monasterio * Epternaco, quod ille extruxerat: vbi vsque hodie multis miraculorum signis clarus requiescit.

VITA